

**Budapest Főváros XVII. kerületi
Német Nemzetiségi Önkormányzat**

Ikt.szám: PI/245-8/2020.

J E G Y Z Ó K Ö N Y V

Készült a Német Nemzetiségi Önkormányzat Testületének 2020. év október hó 26. napján, a Budapest Főváros XVII. kerület Rákosmenti Polgármesteri Hivatal III. em. 301. számú tárgyalójában megtartott közmeghallgatásán.

Jelen vannak: Juhász Katalin elnök,
Huszárné Simon Nikolett Andrea elnökhelyettes,
Fazekas Piroska képviselő

Jelen vannak továbbá: dr. Józsa Magdolna jegyzői referens,
Mirák Zsuzsa,
Hegyi László

Juhász Katalin: sok szeretettel köszöntöm a megjelenteket! Megállapítom, hogy jelen van a képviselő-testület 3 tagja, az ülés határozatképes. 17 óra 02 perckor a közmeghallgatás megnyitom.

Juhász Katalin: szavazásra teszem fel a napirendi javaslatot:

- 1./ Elnöki beszámoló
- 2./ Azonnali kérdések- válaszok

Juhász Katalin: megállapítom, hogy a jelenlévő 3 képviselő 3 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta a javaslatot.

50/2020. (X. 26.) NNÖ határozata

A Budapest Főváros XVII. kerületi Német Nemzetiségi Önkormányzat a 2020. október 26-i közmeghallgatásnak napirendi pontjait az alábbiak szerint fogadja el:

- 1./ Elnöki beszámoló
- 2./ Azonnali kérdések- válaszok
(3 igen szavazat, egyhangú)

- 1./ Elnöki beszámoló

Juhász Katalin: az éves beszámolómban az első pontban azt jelöltem meg, amikor meg lettünk választva 2019. október 21-én, ekkor történt ünnepélyes keretek között a megbízóleveleink átvétele. A képviselő-testület szavazata alapján az elnök Juhász Katalin, a helyettes Huszárné Simon Nikolett és a harmadik képviselő pedig Fazekas Piroska lett. Első rendes képviselő-testületi ülésünket még októberben megtartottuk. Fő célkitűzéseink között szerepeltek a Szervezeti és Működési Szabályzat kidolgozása, a bakszámla és adószám intézése. Sajnos az

elődünk mindent felszámolt és vagyon nélkül hagyott itt minket, így mindent újra kezdeni, nagyon nehéz időszak volt ugyanis ezek hosszú időt vettek igénybe, amivel lemaradtunk számos pályázati lehetőségről. A Kasper Alapítványnak hála támogatást kaphattunk, hogy egyáltalán újra indulhasson az Önkormányzat. A másik fontos célunk volt a kapcsolatfelvétel különböző oktatási intézményekkel, szervezetekkel, alapítványokkal, magánszemélyekkel, melyekkel a közeljövőben szoros együttműködésben kívánunk maradni. A legfontosabb volt Rákosmente Önkormányzatánál dr. Füzesi Péter fogadott minket, Fővárosi Német Nemzetiségi Önkormányzatnál Bárkányi Judit és Pomothy Gabriella nevét szeretném kiemelni, Rákosmenti Német Hagyományörző Közhasznú Egyesületnél Nagy Sándor, Kasper Alapítványnál Huszárné Simon Nikolett, Újlak Utcai Általános, Német Nemzetiségi és Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Iskolánál Sarkadi-Nagy Adrienne fogadott minket, Csillagszem Óvodánál Kissné Gyenei Edit, Erdős Renée Háznál Ádám Ferenc, Vigyázó Sándor Művelődési Központnál Klein Marianna, rákosmenti nemzetiségek elnökeivel tartottam a kapcsolatot és a Rákosmente TV-vel próbáltuk meg felvenni a kapcsolatot. Mindegyik kapcsolatfelvétel zökkenőmentesen zajlott egyedül a Rákosmente TV volt ahol nem kívántak velünk együttműködni meg a korábbi elnök, aki megtagadta mind a logónak a továbbvitelét, a vagyont a mindent. Most már túl vagyunk a nehezen, el tudom mondani hála a jó istennek. Tevékenységeink közül elsőként az október 23-i koszorúzás volt, ami az '56-os forradalom és szabadságharc hőseinek tiszteletére koszorúztunk a Széchenyi téri parkban. Az iskolában tartott Márton-napi rendezvényen vettünk részt, mint meghívott vendégek, a gyerekek és a pedagógusok színvonalas hagyományörző német nyelvű műsort mutattak be ezúttal a szülők részvétele nélkül. Első saját szervezésű rendezvényünk volt az adventi Luca nap, amelyen, a német nyelven folyó kézműves foglalkozás, süteménykészítés és adventi dal tanítás közel nyolcvan gyermeket és felnőttet vonzott erre a rendezvényre. Januárban legfontosabb megemlékezésünk a kerületi németek elhurcolásának évfordulójára megszervezett ünnepség volt. Az iskola több tanulója fáklyás felvonulással érkezett az emléktáblához, az énekkar és Szeker Éva lelkész nő közreműködésével idéztük fel a szomorú eseményeket. Januárban került megrendezésre Pécsen a Német Nemzetiségi Gála, ahol a küldöttségünk részt vett és nagyon nagy örömeinkre szolgált, hogy Lang Marikánk kitüntetést kapott és mi ezen részt tudtunk venni, ezen kívül színvonalas műsort mutatott be a Deutsche Bühne és különböző néptáncegyüttesek és népdalkörök. 2020. év elején elvesztettük az utolsó Rákosmenti német túlélőt Hammer Józsefet aki az 1945-ös elhurcolás után hazatért. Részt vettünk a búcsúztatásán, melyet a rákoskeresztúri köztemetőben tartottak. Februárban volt a farsangi rendezvényünk, az iskola aulájában került megrendezésre. A németnyelvű kézműves foglalkozás, fánkkészítés, tombolahúzás és táncház, ez alkalommal is közel száz érdeklődő jelenlétében zajlott. Egy másik farsangi rendezvényen, a szlovák nemzetiségire is meghívást kapott önkormányzatunk. A színvonalas előadóművészekkel tarkított műsoron a német nemzetiségi lakosság is részt vett, és ezért külön öröm volt ez az este a kerületi szlovákokkal és németekkel együtt. A Csillagszem Óvoda hagyományos óvodabáljára is meghívást kaptunk, szintén február hónapban, ahol az óvoda gyermekek kékfestős viseletben német nemzetiségi néptáncokat mutattak be a vendégeknek. A Konterbuntevelt Egyesület megkeresésére elvállaltuk a regionális német énektáncverseny házigazda szerepét, melyet a Vigyázó Sándor Művelődési Központban szerveztük meg március közepén. A koronavírus megfékezése érdekében hozott intézkedések miatt ez már nem került megrendezésre és ez okból kifolyólag maradt el az önkormányzatunk húsvéti rendezvénye is. Az „Év német pedagógusa” díjra Dr. Zsámboki Beatrix kolleganőnk jelöltük az LDU kiírására. Ez történt nyáron. Részt vettünk Rákosmente Önkormányzata által rendezett a Trianon paktum 100 évfordulójára rendezett ünnepségeken, Keresztúron illetve Rákoscsabán is koszorúztunk. A szeptemberi iskolakezdésre Wilkommen ajándékokat kaptak, kékfestős nyakkendőt a kiselsősök valamint a kéz finommotorika kialakítása érdekében fejlesztő eszközöket szereztünk be nekik, ezen kívül támogattuk az iskolai Erntedankfest-et. Később

megkeresett minket a Jakob Bleyer Sonntagsblatt főszerkesztője hogy támogassuk az újságot, illetve előfizettünk a Neue Zeitung című német nemzetiségi lapot, amelyet az iskolában tudnak majd a gyermekek és a pedagógusok nagyon jól felhasználni. Októberben részt vettünk a Deutsche Bühne német nyelvű előadásán az LDU jóvoltából. 2020. évi Fővárosi Önkormányzat által meghirdetett pályázaton a Fröhlicher Kreis Hagyományörző Német Nemzetiségi Táncsoport újraindítására nyertünk 350.000 Ft-ot, melynek segítségével újraindítottuk a sok évvel ezelőtt létrehozott, majd abbamaradt Fröhlicher Kreis táncsoportot azzal a céllal, hogy a kerületi német nemzetiség hagyományait ápoljuk. Tánctanárunk Denk Tünde vezetésével heti egy alkalommal az iskolások és szintén heti egy alkalommal a felnőttek vehetnek részt. Az óvodáskorú gyermekek részére a táncoktatás a vírushelyzet miatt még kérdéses. A 2019. évi Fővárosi Önkormányzat által meghirdetett nemzetiségi kultúra fejlesztésére fordítandó pályázaton a Csillagszem Óvoda számára 90.000 Ft értékű támogatást nyertünk német nemzetiségi könyvek és hanganyagok megvásárlására. Első közmeghallgatásunk 2019 decemberében tartottuk az újlak utcai iskolában, ahol a német nemzetiségi pedagógusok képviseltették magukat és a jövőbeli teendőkről esett szó. Most itt vagyunk a második közmeghallgatásunkon és összegzés képen elmondhatjuk, hogy a sok nehézség ellenére sikeresen működött az első ciklusban az önkormányzat. Csak ennyit szerettem volna elmondani így összefoglalva az első évünket.

2./ Azonnali kérdések- válaszok

Juhász Katalin: szeretném nagyon nagy örömmel bejelenteni, hogy a Rákosmenti Német Hagyományörző Egyesület vezetője Nagy Sándor megkeresett ma engem avval a kéréssel, hogy az elnökségi tisztségről Ő lemondana és én Zsuzsát kértem meg mivel, hogy Ő az, aki tényleg a hagyományörzésben én azt gondolom, hogy a legkompetensebb személy itt ebben a kerületben és nagyon szeretnék, hogyha továbbvinnéd ezt a hagyományörző csoportot. Ismered a kerületben élő német nemzetiséget, valóban, akik a keresztúri németek és hogyha mi szeretnénk egy megállapodási szerződést kötni egy olyat amiben mi támogatunk benneteket, mert a hagyományörzés a mi fő célkitűzésünk, tehát mi szeretnénk akkor egy együttműködési megállapodást kötni.

Mirák Zsuzsa először is nagyon meglepett ez, hogy megkerestetek. Régóta foglalkoztam ezzel a dologgal még az Altziebler Karsci idejéből, meg a Kiss Gábor idejéből is és amikor úgy volt, hogy majd kap a tanári kar ruhát azt is már háromnegyedig elintéztük, úgy le lett fűjva és utána kaptátok azt a dingli ruhát ami nem igazán hagyományörző egyáltalán és az óvodásoknak is meg annak idején az iskolásoknak is intéztünk ruhát, hogy ilyen színes ...

Juhász Katalin: meg vannak még.

Mirák Zsuzsa sárga kötények, meg piros, meg lila. Két baba van, de most már sajnos nincs nálunk, hanem a Riánál van a szlovák nemzetiségnél, de az a szerencse, hogy az a baba akkor kölcsön lett nekik adva, mert a Kiss Gábor akkor azt is elvitte volna oda a múzeumba. Hát amit nagyon sajnállok, mert elég nehezen összegyűjtöttük, összeraktuk, gondoztuk és egyszer csak azt hallottuk, hogy Ő elajándékozta, de nem tudjuk miért, mert teljes mértékben kiszúrt az elkövetkezendő német nemzetiséggel akik továbbra is föl vállalták, hogy ők azok.

Juhász Katalin: amikor az Erdős Renée Házban megtekintettük a kiállítást, akkor egész véletlenül a mi ruháink kerültek éppen előtérbe.

Mirák Zsuzsa sajnálom.

Juhász Katalin: szívfacsaró volt.

Mirák Zsuzsa igyekszem majd eleget tenni a kérésnek és odafigyelek, hogy sikerüljön.

Juhász Katalin: mindenben támogatunk, és nagyon szépen köszönjük, hogyha ezt a kezébe veszed.

Mirák Zsuzsa igyekezni fogok.

Juhász Katalin: köszönjük szépen.

Mirák Zsuzsa én is köszönöm.

Juhász Katalin: nagyon sok szeretettel üdvözlöm László, mert egy hosszú levelezés után vagyunk itt és nagyon örülök, hogy végre személyesen is megismerkedhetünk. Ha jól emlékszem fotókat ígért ugye nekünk. Egy másik nagyon nagy szívcsücskünk nekünk a régi keresztúri német falu tulajdonképpen, de volt szlovák falu része is tehát a tót falu része.

Hegyi László: én az egészet feldolgoztam. Most már kb. 170 képet raktam össze kódszám szerint is, sőt hát a Pesti út olyan hosszú, hogy azt négy szakaszra is bontottam. Ezt meg tudom mutatni itt hogyha ...

Juhász Katalin: jó, mert én arra gondoltam, hogy ha László szeretné kiadni ezt a könyvet, már pedig ez most már ha összegyűlt a kép akkor lassan aktuális lesz.

Hegyi László: igazából két hónappal ezelőtt állt annyira össze, hogy már lehet gondolkodni benne.

Juhász Katalin: értem.

Hegyi László: minden anyagiaktól függ.

Juhász Katalin: én azt gondoltam, hogy most fogunk egy ilyen kulturális pályázaton részt venni, hogyha Ön megengedi akkor mi beleírnánk ezt, mert ez egy nagyon fontos dolog.

Hegyi László: én meg szívesen, miután ez nekem négy éves munkám.

Juhász Katalin: bizony, nagyon sok munka. Hogy gondoljátok? Nekünk novemberben lesz ülése és akkor erről hozunk egy határozatot, hogy mi támogatnánk ezt a könyvkiadást.

Hegyi László: én azért mondtam, megmutatni megtudom a képanyagot, még ezzel van bőven munka, de hogy egyáltalán.

Juhász Katalin: azt nagyon szépen megköszönjük. Azt gondolom, hogy ülünk úgy, hogy akkor mindenki lásson. Te írod közben ugye? Megvan a másfél méter.

Hegyi László: fölállok én aztán.

Juhász Katalin: legcélszerűbb az lenne, ha ott láthatnánk.

Mirák Zsuzsa tizenéves téma egy tájház.

Juhász Katalin: igen tudom, nekünk is nagy...

Mirák Zsuzsa ez mindenkinek egy fájó problémája, akár legyen szlovák, akár legyen német, akár legyen magyar, mert itt volt a FERIHEGYI úton egy nagyon szép kis tájház, azt lebontották, amikor szanáltak itt, aztán minden polgármester megígérte, hogy lesz, de eddig még senki nem teljesítette az emberek kérését, hogy legyen. Nagyon sok anyag volt, amit már sajnos ki kellett, hogy dobjanak az itt lakók, nem tudták összegyűjteni.

Juhász Katalin: a Vigyázó Kastélyban láttam a múltkor régi, például szőlőprésléshez használatos dolgokat, ilyen régi tárgyakat, amiknek tényleg lenne helye. Én dr. Füzesi Péter alpolgármester úrnak jeleztem ezt, tolmácsoltam ezt a kérését a német nemzetiségi kerületi lakosoknak és Ő ezt mondta, hogy megpróbál ezek ügyében lépéseket tenni. De fogok még

Mirák Zsuzsa nem akarok senkit bántani, de az ígéret szép szó, de senki nem tartja be.

Juhász Katalin: igen, de majd még teszünk ...

Mirák Zsuzsa na, akkor figyeljünk!

Hegyi László: két XIX. századi térképet is még pluszban ide tettem Keresztúrról. Ennek az egyik érdekessége, mert ezzel nem találkoztam még előtte se, hogy az Ilexnél a Bakancsos utcánál ami préri ott van az egy sóderbánya volt valamikor és ezen a térképen rajta szerepel, én gyerekként itt sokat játszottam, hogy vasútvonal is járt be és ez a térkép feltűnteti a vasútvonalat.

Juhász Katalin: és ez nem az a vasútvonal ami Rákoshegyen?

Hegyi László: nem, az ez.

Juhász Katalin: az egy másik, értem.

Hegyi László: itt több sóderbánya volt, itt a rákoshegyi vasútállomás előtt a keresztúri oldalon is végig volt, aztán a Török ahol most van, A Törökének az épülete is már gödrön van rajta. Az egy Y alakú volt és volt ez a nagyon nagy a Bakancsos utcai amit vagy 15 éven keresztül a Főváros hulladékával töltöttek. De abba eredetileg vasút is járt.

Juhász Katalin: értem.

Mirák Zsuzsa a Madárdomb is, az is feltöltött, az is szemétbánya volt.

Hegyi László: úgy bontottam meg a Pesti utat, hogy a Népkerttől a Régivámig, először a patakoldal aztán a rákoshegyi oldal és utána a futballpályától vagy a kastélytól a Csabai útig.

Juhász Katalin: értem, Az volt inkább a tót falusi része.

Hegyi László: nem az a német falusi.

Juhász Katalin: de a kastély felől Rákoscsaba felé.

Hegyi László: úgy igen. Ez a német falu. Igen, ez a trianoni emlékmű. Ezt az Altziebler Karcsitól kaptam. 37-ben avatták. Ez avatás előtt készült ez a kép.

Juhász Katalin: tehát akkor még új volt és látom, hogy itt a

Hegyi László: a kerítés még ott volt.

Juhász Katalin: és ki a képen az aki ott

Hegyi László: én tudom. Mondhatom?

Juhász Katalin: igen.

Hegyi László: a keresztúri bíró aki volt, a Hernádi vagy eredeti nevén Hummel, annak hat lánya volt, két feleségtől hat lánya volt és vagy ő a legkisebb vagy ő a következő. De egyébként Csiklósiek, akik a keresztúri állomásnál laknak.

Juhász Katalin: ismerted te is a Hummelt?

Mirák Zsuzsa persze.

Juhász Katalin: jó

Hegyi László: na most akkor még egyet, még itt mindjárt az elején elmondok. Én az egész gyűjtést azzal kezdtem, hogy és ma ott tartunk, hogy a TESCO-tól a Csabai útig és a pataktól a temetőig, a Férihegyi úti iskoláig, tehát ami itt

Juhász Katalin: igen.

Hegyi László: odáig minden utca, minden telkének, minden lakosát összeírtam, akire emlékezünk. Valószínűleg ez több tízezer név.

Juhász Katalin: nagyon jó. Mert azért voltak akkor német nevűek is bőven

Hegyi László: hogyne.

Juhász Katalin: ugye-ugye.

Hegyi László: és aztán most már hat családfát is összeállítottam ebből kifolyólag. Itt az Országzászló van, illetve ez eredetileg trianoni emlékműnek épült.

Juhász Katalin: igen.

Hegyi László: az emlékmű mögött a Népkerthben volt kb. a 60-as évek végéig egy Kakukk nevezetű vendéglő, söröző.

Mirák Zsuzsa talponáll. Arra még lehet, hogy emlékeztek.

Hegyi László: hát már aki. Nem, mert ez a 60-as évek végén le lett bontva.

Juhász Katalin: én a 80-as években kerültem ide.

Mirák Zsuzsa csak hallottatok róla.

Juhász Katalin: igen.

Hegyi László: ami érdekes

...: isszák a sört.

Hegyi László: igen.

Mirák Zsuzsa mindig tele volt.

Hegyi László: nagy forgalma volt. Csoda, hogy elbontották.

Mirák Zsuzsa maga a kocsmá egy kis épület volt. Mindenki kint volt.

Hegyi László: Igen. És közvetlen mögötte, mert ez az emlékmű mögötti domboldal mellett volt közvetlenül. Viszont ami még érdekes ezen a képen, hogy mögötte látszik a szabadtéri színpad.

Juhász Katalin: színpad.

Mirák Zsuzsa itt is volt a Férihegyi úton egy ilyen szabadtéri színpad.

Hegyi László: az más. De ez a téglapépület ez csak a nyári búcsúkor meg egyéb alkalmakkor játszottak ezen.

Juhász Katalin: nagyon szép ez a kép is, ahogy itt a két fiatalember

Mirák Zsuzsa volt saját színjátszó körük.

Hegyi László: hogyan itt Keresztúron nagy. A Népkert utáni első ház a Mirák ház és itt ezen a képen csak az árnyéka látszik. Itt állt előtte a mérleg, tudnivaló a háború előtt úgy lehetett bevinni a városba árut, hogy a régi vámnál az erdő sarkán, ott van az az egy ház az volt a régi vámpépület. Viszont ami árut bevitték azt előtte ide kellett hozni a hídmérlegre itt lemázsálták és aszerint kellett fizetni a vámot.

Juhász Katalin: megvan még ez a ház?

Hegyi László: már nincsen meg.

Mirák Zsuzsa ott van az iskola.

Hegyi László: itt van az iskola. Itt a Népkertnek a sarka, ez az első ház és a következő ház ez ma is megvan. Ez a fele tanári lakás volt ez a másik fele nekünk gyakorlati terem volt.

Juhász Katalin: értem. Ott pedig a régi evangélikus templom, ami sajnos szintén nem

Hegyi László: de ennek is a másik oldala az, hogy ez a kép biztos, hogy a 30-as évek előtt vagy éppen a 30-as évek közepén látszik ezen a képen, mert még az iskola középső része még földszintes.

Juhász Katalin: még földszintes, így van.

Hegyi László: mert aztán a 40-es években, majd mindjárt lesz róla kép

Juhász Katalin: a Pesti úti iskola már emeletes

Hegyi László: de csak középen. Amikor én elkezdtem odajárni 57-ben, akkor építették rá a sarokra az emeletet.

Juhász Katalin: értem.

Hegyi László: a régi templomnak az oltára meg a szószéke. És itt van a bontási határozat 45-ből, amivel a Nemzeti Bizottság kiadta az engedélyt, hogy le lehet bontani az öreg templomot.

Juhász Katalin: de akkor még nem kezdték el az újat.

Hegyi László: de addigra elkészült.

Juhász Katalin: addigra elkészült.

Hegyi László: addigra kész volt, és az öregtemplom anyagából lett a keresztúri vasútállomás megcsinálva, mert azt a németek felrobbantották.

Juhász Katalin: értem. Tehát nem kótyavetyélték el, hanem arra használták.

Hegyi László: nem sok haszonanyag volt benne, de felhasználták.

Juhász Katalin: felhasználták.

Hegyi László: az öregtemplom tornyából, amikor levették a harangokat '43. október 30-án, itt van a kocsin, ahogy fölrakták. Itt van az öregtemplomról egy kép, ami nagyon érdekes, hogy ez a trafóház ami itt van, ez még a 60-as években megvolt, pedig mondom, hogy a 30-as évek körüli képeken is már rajta van, mögötte ott volt a kis trafik, ami nagyon sokáig megvolt.

Juhász Katalin: sokáig.

Hegyi László: abból a trafikból egyébként négy volt a kerületben, ilyen kis trafik és azokat az I. világháborús sérültek kapták meg felhasználásra.

Juhász Katalin: értem.

Hegyi László: na most itt van amikor lebontották az öregtemplomot. A sarki rész még földszintes.

Juhász Katalin: ott már látszik az iskola második épülete.

Hegyi László: igen mert ez 45-ös, mert 45-ben bontották el.

Juhász Katalin: igen.

Hegyi László: és az öregtemplom előtt német és tót lányok

Juhász Katalin: és a szoknya hosszából lehet tudni, hogy melyik a német és melyik a szlovák. Ugye?

Hegyi László: azt nem tudom, ennyire népviseletben nem vagyok benne.

Juhász Katalin: mert, hogy ennyit tanultunk.

Hegyi László: én csak igyekszem minél többet összegyűjteni. A 60-as évekbe, már elkészült, mert eredetileg az iskola, ha visszamegyünk ide, ez egy kis talán két ablaka volt, ablakszélessége. Ezen a képen, tehát az ekkora volt eredetileg és földszintes 57-ben vagy 58-ban építették rá ezt a felső emeleti részt.

Juhász Katalin: és akkor járt oda?

Hegyi László: én akkor jártam.

Juhász Katalin: de akkor már készvolt vagy ilyen nagy átalakítás

Hegyi László: én csináltam ezt a képet. 65-ben végeztem.

Juhász Katalin: nyolcosztályos iskola volt?

Hegyi László: nyolcosztályos.

Juhász Katalin: nem volt ez a fiú, lány meg nem volt ilyen elemi meg nem tudom milyen?

Hegyi László: nagyon sokáig volt, úgy, hogy de az a háború környékén vagy inkább előtte, hogy az Akácvirág utcai iskola az volt a lányiskola, meg az volt a katolikus iskola ez meg az evangélikus mert itt három házzal odébb lakott az evangélikus pap, a Kósáék.

Juhász Katalin: igen a Kósáék.

Mirák Zsuzsa vegyes osztályok voltak.

Juhász Katalin: vegyes volt.

Hegyi László: az 50-es években vegyes osztályok voltak.

Mirák Zsuzsa a 30-as években is.

Hegyi László: igazad van, fényképem van róla. Igen.

Juhász Katalin: és a tanároknak volt valamilyen lakás.

Mirák Zsuzsa volt tanári lakás.

Juhász Katalin: ugye ott laktak, arról is azt hiszem mesélt.

Hegyi László: azt mondja, hogyha ide visszamegyünk. Ez a tanári lakás.

Juhász Katalin: igen.

Hegyi László: ebbe nagyon sokáig az igazgató lakott. És amikor mi végeztünk akkor a Barlaiék laktak benne. Az a szöveganyag, amit küldtem, ott hivatkoznak is. Ez az autó is tudom, hogy melyik igazgatónak volt az autója. Na akkor mehetünk tovább. Itt most egy csomó képet fogunk találni az iskolától a régivámig, gyakorlatilag minden házról van kép közvetlenül a szanálás előtt. Hát itt a régi Cinkotai úti sarok.

Juhász Katalin: és mindkét oldalról ugye?

Hegyi László: mindkét oldalról.

Juhász Katalin: a mostani nagy monumentális tízemeletes házakról is.

Hegyi László: arról nem. Én csak a szanálást

Juhász Katalin: nem úgy értem, hanem hogy a

Hegyi László: van néhány kép például a ti házatokról is.

Juhász Katalin: az Altziebleréknek azt hiszem

Hegyi László: arról sok van.

Juhász Katalin: az jó. Az tökéletes. Kár, hogy nem a dolgozatom előtt találkoztunk, mert akartam volna berakni

Hegyi László: ez a Cinkotai út sarok, itt a kis trafik és ez volt a papnak a lakása. Ez a ház ez ugyanaz a kép csak van köztük két év talán vagy néhány év maradjunk így. Itt látszik az öregtemplom, az iskolának a sarka, a trafik, a trafóház és a paplak. Majd mindjárt lesz másik kép is. Ez már az új rész, ez a szanálás előtti rész. Itt külön van a parókia. De ezekből több van és csak beraktam néhányat, minél teljesebb legyen a kép. Ez volt Keresztúron, ez majdnem a Kis utcával volt szemben ez a kis bolt, az első bolt volt a kerületben ahol kosárral lehetett bemenni vásárolni. Mert addig kiszolgáltak csak.

Juhász Katalin: értem.

Hegyi László: ez a kisbolt ez itt van. Ez egy jómódú, gazdag német családé volt. Van róluk is valamennyi anyagom. Ez viszont már közelebb volt két házzal a Kis utcához, ez volt az egyik óvoda Keresztúron.

Juhász Katalin: de jó.

Hegyi László: itt ugyanaz a ház látható. De ezek mondom közvetlenül a szanálás előtt.

Juhász Katalin: ez már a mostani zebraátkelőnél van?

Hegyi László: nem, attól még visszább.

Juhász Katalin: még egy kicsit visszább.

Hegyi László: ahol a két virágbolt van

Juhász Katalin: pont ezt akartam mondani.

Hegyi László: durván azzal, kerestem, hogy mivel lehet szemben. Ebben az udvarban laktak talán. A Pesti úton biztos, hogy ebben az udvarban laktak a legtöbbben, a legtöbb család. Itt, ami utána volt ház.

Juhász Katalin: mert ezek ilyen hosszú házak voltak, ugye? A mik hátra egész

Hegyi László: ebbe az udvarba én összeírtam vagy 15 családot.

Juhász Katalin: te jó ég.

Hegyi László: cserélődtek.

Juhász Katalin: szegények voltak.

Hegyi László: cserélődtek.

Juhász Katalin: értem.

Hegyi László: én mindenkit összeírtam, akire valaki emlékezett.

Juhász Katalin: értem.

Hegyi László: nem én emlékeztem rá. Hanem én már több mint 200 emberrel egyeztettem és abból jött ez ki. Ha itt tovább nézünk az első tízemeletes ház ami a buszmegállóban van

Juhász Katalin: igen

Hegyi László: azzal szemben volt a Kapiás kovácsnak a háza és akkor azt mutatom. Itt van egy kép, ez volt az öreg Kapiás kovács és tőle is tudnék mutatni egyébként más képeket, de hát

Juhász Katalin: micsoda kapu.

Hegyi László: ezek voltak az úgynevezett száraz kapuk. Fedett volt, a házzal együtt volt megépítve és azt mindenütt lehetett látni, hogy aki gazdagabb német család volt azoknak mindnek ilyen kapuja volt. Ez a ház az egyébként, a szanáláskor, ez nem tudom mikor készült, régen, a 30-as években talán. Például a katonákat ide hívták be, amikor sorozás volt akkor a Kapiáséknál is volt ilyen, meg a Gébele kocsmába az Újlak utcában is.

Juhász Katalin: Gébele ő is ismerős.

Hegyi László: a Kapiás kovács után, amiről van, szerencsére most sikerült szereznem a Poleszák házról, ez a ház eleve olyan alacsonyan voltak az ablakai, hogy szó szerint az utcáról be lehetett lépni és a végén összedőlt. Van másik képem is ami már mutatja, hogy ez az egész tető itt a szomszéd felé vagy másfél métert kifelé dől. És akkor az udvarukba hátulról volt egy malom, második malom a kerületben, és oda építették be még nem szanálták le őket. Ez a Rónai malom volt.

Juhász Katalin: igen.

Hegyi László: hát akkor a régi házak, itt látszik épp a tízemeletes.

Juhász Katalin: igen.

Hegyi László: de akkor még csak két sáv volt csak a Pesti út. Itt meg most az üzletsor van végig.

Juhász Katalin: akkor sok fát kivágtak, ahogy így elnézem.

Hegyi László: ez volt a Kossuth TSZ központja, meg előtte is, megvan a történet. Most a McDonald's van.

Juhász Katalin: az van, amit mondasz. Igen.

33 51

Hegyi László: ez után nem sokkal, egy 200-300 méterrel, ott van most egy festékes bolt. A Renault után.

Juhász Katalin: igen.

Hegyi László: az volt a Hasszán kocsmá.

Juhász Katalin: értem, és a Hasszánig voltak meg az utcák.

Hegyi László: odáig voltak lakások. A Hasszán mellett közvetlenül, ahol most a RÁFÉSZ van, meg a benzinkút, egészen addig az egy ház, ami a felüljáró előtt magad, azon a szakaszon volt egy tó. A patak nem ott folyt alapvetően ahol most folyik, hanem közvetlenül a házak kertje alatt volt, tudták szabályozni, hogy mennyi menjen, de az a lényeg, hogy három malom üzemelt erről a patakról. Az első itt volt az elágazásnál, a rendőrséggel szemben, ma is áll a ház.

Juhász Katalin: a rendőrséggel szemben.

Hegyi László: kis dzsungel van ott bent.

Juhász Katalin: igen.

Hegyi László: majd mutatok róla képet.

Juhász Katalin: a másik az a Kapiás.

Hegyi László: nem. A másik az, amit mutattam a Rónai malom, ahol összedőlt a ház. És a harmadikat majd mindjárt mutatom.

Juhász Katalin: ott a tó.

Hegyi László: itt a tó.

Juhász Katalin: ahol most a Mömax van, bocsánat.

Hegyi László: nem, a benzinkút mögött volt. Egészen addig

Juhász Katalin: igen.

Hegyi László: a festékbolttól tartott a tó addig az első házig, ami van. Majd mindjárt azért mutatom, hogy meddig tartott. Egy kép volt közforgalomban csak, nekem most már van négy olyan, ami nincs máshol. Ez a hátsó épület ez volt a harmadik, ez volt a Véber malom.

Juhász Katalin: az is német.

Hegyi László: igen. Na most itt van a

Juhász Katalin: Budapest tábla

Hegyi László: ez 45-ös kép, az oroszok mennek be, láncalpassal húzzák a tankot, és látszik a végi vám épülete is.

Juhász Katalin: igen.

Hegyi László: és itt van a régi vámnál az őrbódé. Akkor még át lehetett járni, illetve amikor ez készült, már volt fénysorompó, de aztán azóta megszűnt teljesen.

Juhász Katalin: az 501. utca környékén.

Hegyi László: az 501-el pont szemben.

Juhász Katalin: ahol te kijössz.

Hegyi László: épül a vegyiművek 41-ben.

Juhász Katalin: most meg már megint bontják.

Hegyi László: az egy másik oldala. Akkor ezt a németek erőltették és németek miatt épült.

Juhász Katalin: de ott az egy német nemzetiségi ruhának tűnik nekem, de lehet, hogy nem.

Hegyi László: hát egy idős házaspár, a bácsi dolgozik és a néni hozott neki ebédet.

Juhász Katalin: ebédet, igen.

Hegyi László: búcsú a Népkertben.

Juhász Katalin: ó, de jó.

....: már ilyen sincs

Hegyi László: 75-ben. Azt hiszem 75-ben, igen 75-ös kép.

Juhász Katalin: ó de szép, jaj. Melyik állomás ez?

Hegyi László: ez a keresztúri állomás, a postára adás bélyegzője 1910. május 26.

Juhász Katalin: és ott fürdenek a tóban.

Hegyi László: na de hol van ez a tó? Ez inkább érdekes.

Juhász Katalin: van ott egy tó, ami még most is ott van.

Hegyi László: hol? Kettő van nem egy. Melyikre gondol az a kérdés.

Juhász Katalin: ott is ugye van egy vasúti átjáró, az Cinkotai út még és ott van egy, de picit.

Hegyi László: akkor mondom, ez a tó, ha a Cinkotai úton megyünk az állomás felé, ahogy átértünk a hídon jobb oldalt, ez a Sipos tó.

Juhász Katalin: csak már most nem így néz

Huszárné Simon Nikolett Andrea: az új híd, ami most épült?

Hegyi László: nem a felüljáró. A patakon, ami átmegy híd.

Juhász Katalin: az az igen.

Hegyi László: annak a jobb oldalán, egy teleknyi rész az elvileg szántó lenne, de hát semmire nem használjuk és utána a következő telken a tulajdonosa, hát én '55 környékén már jártam ott és már akkor is Sipos tó volt. Az a lényeg, úgy volt kiásva, hogy középen egy nagy sziget volt, ő vendéglőt akart ott csinálni, aztán nem jött össze, az élet nem úgy hozta. Most jön a másik oldal az evangélikus templomtól megint megyünk az erdő felé. Itt, ezen a képen épül az evangélikus templom, még nincs rajta a tornyon a bádóg, nincs kibetonozva itt ez a középső rész, mert az betonból van.

Huszárné Simon Nikolett Andrea: ez az, ami a műház mellett van?

Hegyi László: így van, a sarkon. És akkor még a kastély az körbe volt teljesen ilyen erős kétméteres soder betonfallal körbe volt véve. Itt még látszik ezen a képen.

...: a tűzoltóság fölött.

Hegyi László: a tűzoltóságtól erre az oldalra.

Juhász Katalin: azt a képet én is ismerem, mert a Károlytól megkaptam. Amikor már ugye a kereszt felkerült. Nem tudom, hogy akkor került fel?

Hegyi László: nem. A keresztnek a felszentelése előtt fölkerült.

Juhász Katalin: fölkerült, így van.

Hegyi László: és ezen a képen a nők vannak rajta és a következő képen meg a férfiak. De aztán vannak például a Karcsinak a szüleiről is van képem a kereszttel.

Juhász Katalin: igen, mutatta nekem. Még esküvői képet is mutatott.

Hegyi László: akkor jön a másik evangélikus csoportkép, amikor a Kósa Pál pap 25 éve volt Keresztúron akkor volt egy megemlékezés és itt a lépcső előtt kinn az utcán lett ez lefényképezve. Ami ilyen téren még egy picit érdekes, hogy itt a fia, aki utána lett a keresztúri pap.

Juhász Katalin: olvastam a Kósa könyvét úgyhogy

Hegyi László: nekem is megvan. Itt benn a templomban történik a megemlékezés és jó ez nekünk érdekes, hogy a Sziklai Zsuzsi itt van a képen rajta. Az meg a gyerekek részéről elékezett meg. Itt egy tablókép ugyanakkor 74-ből és itt van a fia a Laci, amikor feleskették.

...: felszentelték.

Hegyi László: felszentelték helyes, igazad van.

Juhász Katalin: ó még cséplés. Hágeman Márta

Hegyi László: udvarán. Ez a Kapiás kovács melletti háznak az udvarán és ez 58-ban készült.

Juhász Katalin: csupa német nevek, tehát hogy így

Hegyi László: sok keresztúri volt német.

Juhász Katalin: igen.

Hegyi László: két kép, közel egy időben készült mind a kettő a leventék Keresztúron.

Juhász Katalin: igen.

Hegyi László: a Bulyovszky ház, ahol a tüdőszűrő van, annak az udvarán készült.

Juhász Katalin: a Dudás Mihály, őt is ismerem.

Hegyi László: ez a kép van a Misi bácsitól.

Juhász Katalin: igen az.

Hegyi László: ez meg a Sárosi Magditól.

Juhász Katalin: igen.

Hegyi László: egy képeslap a községházáról a Bulyovszky házról és egy másik, amikor ebben én is részt vettem a 70-es évek vége környékén, amikor utoljára renoválva lett.

Juhász Katalin: azóta se, hagyják.

Hegyi László: vita megy róla.

Juhász Katalin: tudom, a Bajcsynak a, jogvita.

Hegyi László: ahogy itt megyünk befelé a város felé négy házzal vagy öttel lakott az utolsó keresztúri bíró. Ő a Hernádi Pál. Egyébként 30-tól volt 45-ig bíró. Ez a kép 16-ban készült az olasz fronton és erről a képről, ennek a képnek megvan a hátulja is, mire kézzel írt a családjának néhány sort 16-ból.

Juhász Katalin: a hat lányának és a

Hegyi László: így van.

Juhász Katalin: a Mirák pár

Hegyi László: igen, a hat lány, az unokák egy esküvőn 58-ban.

...: a gyerek asztal

Juhász Katalin: mert, hogy az külön van.

Hegyi László: ez a ti házatok.

Mirák Zsuzsa: mármint a férjemé.

Juhász Katalin: igen

Hegyi László: igen. Ez szanálás előtt készült közvetlenül. Viszont itt van egy kép 42-ből, hogy kézzel lapátolják a havat a Pesti úton, pedig akkor már kockakő volt.

Juhász Katalin: meg voltak traktorok.

Hegyi László: lehet, hogy alapvetően eltúrta valami, ha más nem ló, de a lényeg az, hogy a 40-es évekre készült el a szilárd burkolat és igazából ez is azért készült csak el, mert 43-ban talán volt Gödöllőn a katolikus dzsembori és menekülőútként készült el, mert addig földút volt.

Juhász Katalin: értem.

...: különben el nem készült volna.

Juhász Katalin: milyen mázli nem?

Hegyi László: igen. Ezután a ház után három házzal jött a Philipszki hentesnek a háza. Nagyon híres hentes volt az öreg. Én az unokájától kaptam sok képet, például ezt is.

Juhász Katalin: olyan ismerős nekem, létezik, hogy még dédunokái meg unokái járnak Újlak utcába.

Hegyi László: nem. Él a bácsi még 93 körül van, a köröndön lakik. Azért nem mert egy fia van és az egy fiának nincs családja.

Juhász Katalin: értem.

Hegyi László: Philipszki van sok.

Juhász Katalin: neki volt egy fia.

Hegyi László: neki volt egy fia. Az első képen a Kakukokban a sörözőben ott ül az öreg többek közt.

Juhász Katalin: a Kakukokban.

Hegyi László: igen. Először a másik képet raktam be, mert hárman voltak akkor a Kakukokban és az egyik fényképezett. Megvan mind a két kép aztán mondom az öregről legyen egy.

Juhász Katalin: persze. Jó ez a név mert a kakukk az németül is kakukk ez tökéletes. Itt vannak szép nemzetiségek.

Hegyi László: a Gébele ház, ez is szárazkapus.

Juhász Katalin: az azt jelentette, hogy

Hegyi László: ez a Philipszkiek utáni második háztól van. Van egy ilyen népviseleti kép is 929-ből

...: láttad, hogy fölül zárt.

Juhász Katalin: zárt

...: zárva van az.

Juhász Katalin: azért mondtuk, hogy ennek nincs köze a

Hegyi László: van még néhány népviseletes képem még.

Juhász Katalin: és ezek hosszabbak.

Mirák Zsuzsa: hosszabbak, hasonló mint a szlovák

Juhász Katalin: a szlovák rövidebb.

Mirák Zsuzsa: a szlovák is nem a német is egy helyre járt itt varratni és hát az anyagok ugye adottak voltak.

Juhász Katalin: igen.

Hegyi László: ez a hat lányból az egyik lánynak a férje. Itt van az a kis bolt, amiről az előbb beszéltem és ez a valamelyik ház ez itt van, csak előbb készült a kép, mert ez a 30-as évek körül készült. Most érünk el az Altziebler Karcsiék házához.

Juhász Katalin: pont ezt akartam mondani. Nekik is voltak lovaik.

Hegyi László: arról nincs képem. Van Karcsitól több, de a döntő az, hogy amit én betettem

Juhász Katalin: ez a Kis utca

Hegyi László: itt van a Kis utca. Érdekességgént csak, ez a ház is Altziebler ház, ez a ház is Altziebler ház, és a következő is Altziebler ház, mert a következőben lakott egy másik Altziebler bíró, aki akit 19-ben mondattak le. De Ő volt a bíró Altziebler. Ezen a képen 61-ben már hentesbolt volt. De eredetileg ezen az előző képen Altziebler András, tehát a Karcsinak az

Juhász Katalin: apukája.

Hegyi László: apja volt a kocsmáros. És ha jól tudom az apja mikor meghalt a háborúban utána a Blahó Jani bácsi vette ki a kocsmát, és hogyha itt közelebből megnézik Blahó János kocsmája.

Juhász Katalin: igen és régen úgy írták.

Hegyi László: jó csak, hogy amíg ő ott volt. Akkor aztán jött 48-ban az államosítás és akkor ugye minden bezárt. A hentes, a Márkus Józsi bácsiéknál is azért kellett felszámolni, mert egyszerűen nem engedtek senkit házi vágásra. A lényeg az, hogy a Jani bácsi akkor elcserélte az Újlak utcában egy másik emberrel a házat és akkor ő fölment az Újlak utcába és aztán valamikor, de ezt már nem tudom mikor, mert nincs kitől megkérdezni a Gébele kocsmát a Jani bácsi kezdte el üzemelni. Na most a Gébele kocsmának akkora színházterme volt hát biztos, hogy hosszabb volt mint ez kétszer.

Juhász Katalin: örület.

Hegyi László: minden népünnepély, ami volt az ott volt. Színelőadások is voltak.

Juhász Katalin: volt a zenekar is a Trubacs. Hogy hívták?

Hegyi László: mindjárt mutatom majd.

Juhász Katalin: ne türelmetlenkedjek.

Hegyi László: jó. Itt még kocsmá, itt már hentes és ez 61-es kép. Ez a Kapiás kovácsék felől van lefényképezve, itt is hentes. És a Kis utca a szanáláskor már az elágazás felőli oldal már el van bontva. Itt még a Karcsiék háza áll.

Juhász Katalin: ez hányas szám? Vagy mi van odaírva?

Hegyi László: Kis utca van írva. Itt van egy 80-as kép amikor ez a Karcsiék háza és ez a bíró Altziebleré amikor már a tetőt leszedték róla.

Huszárné Simon Nikolett Andrea: ez miért történt amúgy ez a szanálás?

Hegyi László: azért történt, mert lényegében Keresztúr egy teljesen egy falu volt, illetve az egész kerület. Ma is az.

Juhász Katalin: 50-ben lett Budapest része.

Hegyi László: nagy Budapest része '50. január 1-jével lett. És hát fejleszteni kellett és ugye azt ne felejtjük el azért a Kádár korszakba a végén már évi egymillió lakást, évi százezer lakást

Juhász Katalin: azért egymillió sok.

Hegyi László: évi százezer lakást, panelt.

Juhász Katalin: az is borzasztó.

Hegyi László: rettenetes, most húszezreket alig tudnak csinálni, tény nem panelből, de húsz-harminc ezreket csinálnak és kellett a fejlesztési terület, itt volt és végeredményben született egy döntés, majd ez a mozinál fog előjönni és hát amiatt kellett a terület, hogy

Juhász Katalin: igen nyilván többen férnek el egy

Hegyi László: amellet nagyon

Mirák Zsuzsa: egy közösség volt és szét kellett verni.

Hegyi László: az egyik oldala ennek, de a másik oldala, az hogy rettentő sok nagyon rossz minőségű lakás volt. Nagyon rossz.

Mirák Zsuzsa: hát volt persze.

Hegyi László: annak megváltás volt, aki rossz lakásban lakott.

Juhász Katalin: na de akinek egy ilyen szárazkapus gyönyörű háza volt az

Hegyi László: az se volt szigetelve. Van mindkét oldalnak érve és mind a két oldal jogos. De nem szabad elfeledkezni, hogy csak jó vagy csak rossz.

Mirák Zsuzsa: lapozzunk, mert megy az idő.

Hegyi László: jó, pedig még van bőven. A Karcsiéktól kb. hatodik, hetedik ház ez. A Babvirág utcasarkon egy ilyen bolt állt, de ez nem ott készült, mert arról nem találtam, de ugyanez a bolt volt.

Juhász Katalin: hálózatbolt.

...: ABC

Hegyi László: itt van a pléhkrisztus.

Juhász Katalin: ez nem lett átvíve a Széchenyi, ott ahol a

Hegyi László: nem. Van ismerős azért a képen mindenkinek. Mert ez a ház ma is áll és ez a ház is áll.

Juhász Katalin: igen a sarkon.

Hegyi László: így van. ez a TESCO parkolóban állt a pléhkrisztus, azért volt pléhkrisztus, mert a krisztus kép lemezből volt kivágva.

Juhász Katalin: értem. Tehát nem domború volt, hanem egyszerűen ilyen

Hegyi László: csak egy lemezből volt kivágva. És ez pedig most egy

Juhász Katalin: fűtés valami, klíma vagy

Hegyi László: és ez a hátsó kép pediglen a Hasszán vendéglő és innen kezdődött a tó.

Juhász Katalin: hát azt mi már nem láttuk sajnos.

Hegyi László: én sem láttam, mert 48-ban lecsapolták.

Juhász Katalin: igen.

Hegyi László: de azért még lesz a tóról most is kép.

Juhász Katalin: ott van ni.

Hegyi László: itt van az autókereskedés, az az egy ház, ami van a felüljáró előtt.

Juhász Katalin: igen.

Hegyi László: az itt van. És a tónak itt van a vége és ez a ház ma is áll, ma is lakják ezt a hátsó házat és itt van a Hasszán kocsmája a tónak a másik végén. Ez az egyik vége az a másik vége.

Juhász Katalin: jaj de jó.

Hegyi László: aztán vannak képek mondom amik közforgalomban vannak, de ezek nincsenek.

Juhász Katalin: a trianon, vagy az 56-os emlékmű

Hegyi László: nem

Juhász Katalin: hát ez mi?

Hegyi László: ez a 48-as

Juhász Katalin: ja, tudom

Hegyi László: honvédsírok

Juhász Katalin: igen

Hegyi László: 513-as utca, TESCO mögött, hogyha

Juhász Katalin: tudod?

Hegyi László: itt van egy 35-ös kép belőle és ez pedig valamikor 2000 körül készült.

Juhász Katalin: akkor a kerítés az ott utólag lett

Hegyi László: hát ez belülről van már, Karcsitól kaptam ezt. Ez belülről van.

Juhász Katalin: igen

Hegyi László: kívülről megvan a kerítés. Bocsánat. Most jön a másik oldala, a futballpályánál kezdődik, a patak felőli oldal. Volt Keresztút az MB III-ban is. És megvan az utolsó kép, amit még Keresztúrként fociztak. Küldd át! És amit tudsz azt is írd mellé.

Mirák Zsuzsa: ott van rajta az egész.

Hegyi László: akkor jó. Ha van rajta szöveg én mindkét oldalát lemásolom.

Juhász Katalin: legalább megmenekülnek a képek.

Hegyi László: ez egy ismert kép, közszájon forog, de ennek is van érdekessége, ez volt a régi iparos testület épülete ez volt a salátás Gubeknek a háza ez is egy német.

Juhász Katalin: igen, mert a keresztúri saláta az híres volt.

Hegyi László: így van, és ő volt, ebben a házban lakott a salátás Gubek. Az öreg hozta így be és a keresztúri talaj bírta nagyon. A pataknak az árterülete főleg ez a paktól itt a falu felé levő ez a terület legjobb talaja volt.

Mirák Zsuzsa: Karcsinál volt a saláta fesztivál

Juhász Katalin: igen

Mirák Zsuzsa: méltatlanul elfeledett volt a keresztúri saláta

Hegyi László: a 30-as években a paradicsom, a szőlő

Juhász Katalin: a paradicsom is jó volt, a keresztúri paradicsom. Sőt mondták is, hogy lehetett tudni, hogy melyik néni a keresztúri viseletben és a

Mirák Zsuzsa: az úton leintették őket, be se engedték a piacra már vitték el a kereskedők.

Hegyi László: így van. Na most akkor egy érdekesség, a salátás Gubek előtti ház, a sárga templom itt van mindjárt. Ez a ház viszont az evangélikus egyháznak volt a szeretetotthona. Három diakonissza lakta és neveltek gyereket a háború után. Sikerült mind a három diakonissza nevét felhajtani és három nem állami gondozott, hanem gondozott nevét is.

Juhász Katalin: errefelé van ugye az I. világháborús

Hegyi László: az még hat-nyolc telekkel odébb. Majd mindjárt.

Juhász Katalin: sajnos lejárt az idő.

Hegyi László: elnézést.

Juhász Katalin: semmi probléma. Mikor lenne még alkalmas, hogy ezt befejezzük, mert ezt mindenféleképpen szeretnénk befejezni.

Hegyi László: bármikor. Nyugdíjas vagyok, én tudok alkalmazkodni. Itt csak az, hogy már a nejem nem akar kiengedni.

Juhász Katalin: jaj értem.

Hegyi László: elvileg bármikor.

Juhász Katalin: jó. Most tartunk kb. a felénél.

Hegyi László: meg tudom mondani, mert 170 kép van. Még 100 kép van hátra.

Juhász Katalin: értem. Maradjunk kapcsolatban, és hogyha lemegy ez az egész és

Huszárné Simon Nikolett Andrea: kivetítünk

Juhász Katalin: és rendesen

Huszárné Simon Nikolett Andrea: akár az iskolának a színháztermében

Juhász Katalin: az is jó.

Juhász Katalin: titkosan fog zajlani, de szeretnénk akkor ezt a könyvet. Mert ez egy gyönyörű szép könyv lesz.

Hegyi László: nagyon sok érdekes kép, például 19-ből egy népviselet.

Juhász Katalin: tessék ott van a népviselet.

...: és az irodalmi részt is megírja?

Hegyi László: vagy annyi van benne az irodalmi részből, ha már egyszer most itt lapoztam és megláttam. A Marussia emlékműről is van egy kép. Ez az elágazás. 44-ben mikor bejöttek az oroszok innen is lőtték a várost. A lényeg az, hogy volt jó néhány halottjuk nekik is és akkor nagy hirtelen ide temették el a buszvégállomás helyére, aztán elvitték őket, annak emlékére készült egy emlékmű.

Juhász Katalin: nagyon szépen köszönöm és a közmeghallgatást 18 óra 2 perckor bezárom.

k.m.f.

Huszárné Simon Nikolett Andrea s.k.
jegyzőkönyv hitelesítő

Juhász Katalin s.k.
elnök